

Jongeren bazuin

Jesaja 11:6-7, door William Strutt

Wetten

In ons land hebben wij wetten waaraan een ieder zich moet houden. Logisch, want het zou een chaos zijn zonder opgeschreven rechtsregels.

Iedereen doet dan maar wat hij of zij denkt dat goed is naar eigen geweten. Er is niets mis mee om te luisteren naar hooggeplaatsten, zoals een rechter of een minister-president. Maar wat staat hier in de Bijbel over geschreven? Laten we voor deze vraag eens terug gaan naar de tijd wanneer Adam en Eva beseften dat er verschil tussen goed en kwaad is en toen ze nog geen wet van God of mens hadden waarnaar zij moesten leven. Zij leefden dus alleen naar hetgeen zij van God geleerd hadden in het paradijs naar eigen geweten. Door de slang werden hun gedachten beïnvloed en zondigden ze. Zij schaamden zich, staat er in Genesis 3 vers 7, dus hun geweten speelde toen al mee. Toen zij uit het paradijs werden gezet waren er nog geen wettische regels opgesteld. Dit

halen wij ook uit de geschiedenis van Noach, waar de mensen om hem heen maar deden dat zij vonden wat goed was, maar een gruwel in Gods ogen. In de tijd toen Mozes geroepen werd door God en hij de Israëlieten uit het land Egypte moest leiden, gaf God wetten aan Mozes voor het volk. Dit had Mozes ook wel nodig. Zo gaf God ook de 10 geboden (Exodus 20), die juist tot behoud van ons mensen zijn bedoeld en niet als last. In de loop der tijd zijn er wetten bij gekomen. Lees maar eens in Leviticus over huwelijks-wetten, voedselwetten en vele andere wijsheden voor een goed (geestelijk) leven. Dit alles tot behoud van Zijn schepping. Dat is mooi! God geeft ons de kennis om goed en gezond te leven naar Zijn gelijkenis. In het Evangelie geeft de Here Jezus ons ook leefregels. De doop kwam als vervanging voor de besnijdenis. Door de doop zijn wij opnieuw geboren. De dopeling of diens ouders legt daarbij een belijdenis af, waarin hij of zij zegt (zeggen) dat ge-

Inhoud van deze Jongerenbazuin

Wetten	pag. 1
Doen in Juda	pag. 2
Verkilde liefde	pag. 3
Het geloof van mijn jeugd	pag. 4
Het Kleed	pag. 6
AHAVA 3	pag. 7
Verlangen	pag. 8
Gezang 221:5	pag. 8

loofd wordt dat God de zondige mens zalig wil maken (Kol.2:11,12). In Romeinen 3 vers 20 staat: "Daarom, dat uit werken der wet geen vlees voor Hem gerechtvaardigd zal worden, want wet doet zonde kennen." Hoe weten wij anders dat wij zondigen als er geen wet zou zijn? Alle mensen zijn zondaars, niemand kan zeggen dat hij nooit iets fout doet. Daarom zijn wij ook mensen en (nog) niet volmaakt.

Herfstnummer met nadruk op Zijn wil!

2014

De Jongerenbazuin is een uitgave van de Hersteld Apostolische Zendingkerk in Nederland: www.hazknl.nl

Dit blad komt 4 keer per jaar uit, in een oplage van 250 stuks, verspreid over de leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk en belangstellenden. Wilt u dit blad opgestuurd krijgen? Mail dan met redactie@jongerenbazuin.nl. Ga naar www.jongerenbazuin.nl om dit blad digitaal te bekijken.

Doen in Juda

Hiernaast een geheugensteuntje: wat is er dit jaar te doen in de stam Juda?

november

12
'Nederland' lezing
in Putten

november

16
Oudere jongeren-
dag in Amersfoort

december

16
Adventsdienst in
kerkgebouw 'de
Bron', Amsterdam

december

25 en 26
Kerstfeest

Jezus Christus heeft de wet vervuld, Hij was volmaakt (Efeze 2:14-18). Door Hem hebben wij toegang gekregen in één Geest tot de Vader.

Dat Jezus voor ons de wet heeft vervuld wil dus nog niet zeggen dat wij nu niet meer hoeven te luisteren naar de regels

van God of die van de hooggeplaatsten in ons land. Maar God staat op nummer 1 en Zijn regels gaan de menselijke regels te boven, zelfs al moeten wij eronder lijden. God zal jou de kracht en wijsheid geven als jij steeds in alles voor Hem kiest. Weet dus goed waar je voor kiest en wat God eigenlijk van je vraagt! Het is niet eenvoudig om

strikt naar de wet van God te leven maar als je consequent bent van het begin af aan, dan maak je het voor jezelf alleen maar makkelijk voor later. Ook de mensen om je heen weten dan dat jij je daaraan houdt en er zo min mogelijk van af wil wijken.

In 2 Korinthe 3 vers 6 staat dan ook dat niet alleen door de werken van de wet men gerechtvaardigd wordt, maar juist door de werken naar Gods Geest het leven mag ontvangen in eeuwigheid. Dit betekent: doe de (werken) vrucht van de Geest (zie Galaten 5:22-26). In vers 14 van Galaten 5 staat dat de hele wet in één woord vervuld is als je elk mens lief hebt zoals jezelf. Ook als hij of zij jou verdriet doet, verkeerde dingen zegt, die misschien niet eens zo bedoeld zijn of juist wel. Stel je op als dienaar en als dienares. En als je iemand ziet zondigen: doe er dan niet aan mee, wees een voorbeeld en zeg juist op een goede manier: "broeder of zuster, doe dat toch niet, gebruik je verstand." Laten we zo elkaar steeds opzoeken en helpen. Jezus

zegt in Lukas 6 vers 29 en 35: "Slaat iemand u op uw wang, keer hem ook de andere toe" en "Hebt uw vijanden lief" want dit zal jou tot zegen keren bij de Allerhoogste God. Met andere woorden: God laat jou niet vallen en

zal je juist helpen in al die moeilijke tijden. Hij is een Waarmaker van Zijn beloftes, onthoud dat! Die eeuwige heerlijkheid, wat onze zekerheid is. Amen.

Annabelle Doppenberg

VERKILDE LIEFDE

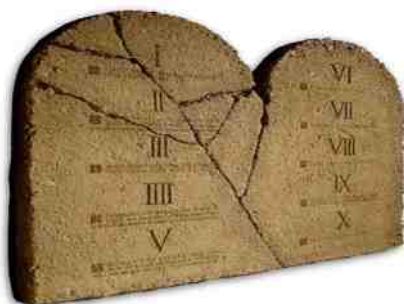
De vorige keer hebben wij geschreven over de liefde. Wij hebben daar in het kort de natuurlijke liefde tussen twee mensen geschetst. Maar ook dat er verdrietige veranderingen kunnen komen in de gevoelens van mensen voor elkaar.

En dat mensen die eerst zo aan elkaar verknocht waren, gaan scheiden met alle gevolgen van dien voor zichzelf en anderen. Vooral ook de eventuele aanwezige kinderen kunnen daarvan de dupe zijn.

Ook hebben wij over het geestelijke leven en de geestelijke liefde geschreven. Want hoe verliefd wij ook kunnen zijn in de geestelijke band met onze Heer en Heiland, de Heer Jezus Christus, we zijn zelfs van Hem gaan houden, toch komt het helaas voor dat de bruidskinderen van de Heer achteruitgaan in de liefdesband met Hem. Zelfs kan de liefde zo verkouden of verkillen, dat de hemelse Bruidegom bij ons niet meer op de eerste plaats komt en dat wij onze eerste liefde hebben verlaten. Vaak komt dit doordat wij meer aandacht en liefde hebben voor andere, vooral natuurlijke, zaken. Hierdoor

kunnen wij het ook niet meer zo nauw gaan nemen met de liefde-geboden van de Heer en de rijke zegeningen, die Hij ons heeft geschonken. We laten ze voor wat ze zijn. Ons hart verkilt en wordt kouder en kouder. Van menig-een kan gezegd worden, dat zij heet, noch koud zijn, maar lauw. In zo'n geestelijke situatie kan het al gauw gebeuren, dat de leiding van de Heer door Zijn Heilige Geest niet als het belangrijkste in ons leven nodig geacht wordt. De geboden van de Heer worden niet meer zuiver gehouden en soms wel geheel of gedeeltelijk verlaten. Wij bepalen zelf wel onze regels. En dan vormen zich als vanzelf allerlei gedachten en meningen, die niet naar de wil van de Heer zijn. Zo komt het,

dat - onder de dekmantel van het nog uiterlijk christen-zijn - hun hart het vlees met zijn lusten laten heersen. Dit is niet eerst in onze tijd het grote gevaar, waarmee wij van doen hebben. Want reeds in de eerste christengemeente, in het eerste tijdvak van de kerkgeschiedenis, was dit het geval en waarschuwt de Heer, evenals nu, in onze tijd, dat Hij tegen ons heeft, dat wij onze eerste liefde hebben verlaten; Openbaring 2:4; de eerste vurige liefde tot Hem, maar ook de liefde tot de naaste. Ja, al in de tweede eeuw had

de gemeente haar eerste liefde verlaten, doordat zij van de oorspronkelijke instellingen en ambten van Christus was afgeweken. Er ontstond geestelijke strijd in de kerk en zoals wij op bladzijde 59 van de laatste druk van het Boek voor onze Tijd lezen: Meerdere orden (regels) van geestelijken werden ingevoerd; de strijd om de geestelijke heerschappij in de kerk ontstond. Bovendien begon ook toen al de gemeente het verlangen naar de wederkomst van de Heer te verliezen, dat in de eerste eeuw zo vurig in haar had geleefd en dat ons zo helder uit de brieven van de apostelen tegen straalt. Want de liefde tot Christus kweekt liefde. Echter, waar die ontbreekt mist men de Heer Jezus Zelf in al Zijn rijke zegeningen door de Heilige Geest in ambten en in gaven. De Heiland is de Heer van Zijn gemeente en kerk. Hij is onze hemelse Bruidegom, Die staat te komen om de ware liefhebbers van Hem als Zijn bruid op te nemen in Zijn eeuwige

heerlijkheid. De Heer geve, dat wij onze eerste liefde tot Hem en Zijn ordeningen en inzettingen nooit zullen verliezen en verlaten. En is dit toch het geval, dan zegt de Heer tot hen: Bekeert u! Maranatha. Amen.

H. Kuipers

Het geloof van mijn jeugd

In de jaren 1996-1999 werden er door de toenmalige redactie van de Jongerenbazuin verschillende Hersteld Apostolischen geïnterviewd. 'Het geloof van mijn jeugd' heette die serie.

Ik weet nog goed dat deze interviews me altijd boeiden. Laatst kreeg ik ze via de email weer onder ogen. Naast het feit dat de gesprekken op een leuke manier opgeschreven zijn, is het ontzettend interessant om te lezen hoe ouderen hun geloof beleefden toen ze de leeftijd hadden die jullie nu hebben. Maar ook hoe deze mensen in het interview het apostolisch profetisch getuigenis uitdroegen. Stuur een mailtje naar redactie@jongerenbazuin.nl als je alle interviews wilt ontvangen. Hieronder enkele citaten uit de interviews, welke ik geprobeerd heb aan elkaar te lijmen met wat commentaar.

Apostel H. F. Rijnders vertelt: "De omgang met God is, zoals alle dingen in het leven, een groeiproces. Je leert Hem steeds beter kennen, maar naarmate je ouder wordt, leer je ook meer van die persoonlijke relatie, die je met Hem kan hebben, te genieten. Je leert dat bijvoorbeeld de kerkdienst een echt feest is, waar je de Heer mag ontmoeten."

Die persoonlijke relatie en het besef over de kerkdienst als feest (Psalm 27:4) lijkt moeilijk te verkrijgen, maar de Heer helpt je hierin. Later zul je het besef hebben dat de Heer je inderdaad heeft geleid. **Profeet F. Brust** vertelt hoe hij op een wonderlijk manier geleid is naar het allerheiligst geloof. Hij behoorde toen nog niet tot de HAZK: "Alles veranderde door de predikatie van een blinde dominee, die op een gegeven moment zei: 'Geloof is niet te verklaren, anders zou het geen geloof zijn.' Die zin bleef in mijn hoofd vastzitten en werd, zo begrijp ik nu, door de Heer gebruikt om een rigoureuze verandering in mijn denken te

bewerkstelligen, zodat ik een keuze kon maken voor het geloof in Hem. De schellen vielen van mijn ogen, mijn verstand werd geopend en mijn vroegere vragen verdwenen."

Evangelist H. van Dusschoten

kan hiervan meegetuigen: "Als je zo je leven overziet, gaat de Heer wonderlijke wegen met je en doet Hij alle dingen medewerken ten goede. Op het moment zelf ervaar je dat niet altijd, omdat er veel strijd en moeite aan vastzit. Ik denk dat de Heer je daarin opvoedt, zodat je beseft dat Hij alles in Zijn hand heeft en je je van Hem afhankelijk weet, elke dag weer."

Herder J. van de Akker vult hem aan: "We weten dat de wegen waarop de Heer Zijn volk leidt wonderlijk zijn en gelukkig heeft de Heer ons vaak bemoedigd en gesterkt en heeft Hij beloften doen uitspreken, waar we soms reikhalzend naar uitkijken."

Na het lezen van Jesaja 58:11, Jesaja 30:21 en Hand. 16:6,7 kan ik alleen maar erkennen dat de broeders hierin gelijk hebben.

Maar betekent dat dan dat, omdat we toch wel geleid worden, we in een stoel

kunnen gaan zitten en wachten tot er iets wonderlijks gaat gebeuren? Nee, Jacobus zegt hier het volgende over: "Want gelijk het lichaam zonder geest

dood is, zo is ook het geloof zonder werken dood" (Jacobus 2:26).

De gezusters C. en R. Spies over hun jeugd: "Als wij een boek zaten te lezen, zei mijn vader wel eens, dat we beter de Bijbel konden pakken. Daar gaf hij zelf het voorbeeld in. Ik vind dat we daar vroeger allemaal meer mee bezig waren. Misschien heeft de mens tegenwoordig wel te veel afleiding. Natuurlijk had men toen geen t.v. en was er veel meer sociaal verkeer. De gesprekken over het geloof vinden nu veel minder plaats. Dat is jammer. Je leert toch ontzettend veel van elkaar, als je vaak over datgene spreekt, wat het belangrijkste in je leven is."

Ja, de eenheid in de kerk, de gesprekken over het geloof. Dat was toen anders dan nu. **Evangelist J. L. M. Straetmans** herkent dit: "Een groot deel van de veiligheid en geborgenheid is verdwenen. De jongeren hebben het veel moeilijker gekregen. Daar moeten we begrip voor hebben en ons inleven. Door mijn jeugd weet ik hoe

belangrijk het is een echte gemeenschap te vormen, waar we met elkaar optrekken en samen gemeente zijn. Ik hoop, dat iedereen zich daar meer en meer bewust van wordt, zodat we naar elkaar toegroeien en gaan lijken op de eerste christengemeente. De Heer kan zich dan hoe langer hoe beter manifesteren door Zijn Heilige Geest. Door jong en oud!"

Leven zoals de eerste christengemeente lijkt mij fantastisch! Maar wat moeten we doen om tot die eenheid te komen, zoals beschreven staat in Handelingen 2 vanaf vers 41? **Herder R. van Kommer** heeft het antwoord: "De simpele waarheid is, dat we gehoorzaam dienen te zijn aan wat Hij tot ons spreekt in Zijn Woord en door Zijn Geest. Als we de Heer waarlijk liefhebben, bewaren we Zijn geboden en hebben we ook elkaar lief. We kunnen toch zeker niet zeggen dat we in de gunst van het hele volk staan, zoals

Marcus 10:13-16: Laat de kinderen tot Mij komen, verhindert ze niet? want voor zodanigen is het Koninkrijk Gods.

over de eerste gemeente in de Handelingen wel beschreven is. We moeten het licht op de berg zijn. Dat vraagt een andere houding, dan we tot nu toe tentoonspreiden. We zullen ons veel meer in moeten zetten, dienstknechten niet uitgezonderd, om lichtend licht en zoutend zout te zijn."

Oké, dus wel een sterkere gemeenschap creëren, maar tegelijk ons licht laten schijnen in de wereld. Het één sluit het ander niet uit? We hoeven ons dus niet af te zonderen van de niet gelovigen en alleen met elkaar op trekken? **Herder F. A. J. M.**

Thesselaar aan het woord: "Een christen is qua mens niets beter dan iemand anders. We hebben juist de verantwoordelijkheid gekregen om niet-gelovigen op de Heer te wijzen, waarvan de dienst aan de naaste een belangrijk onderdeel is. Dat vind ik bij ons nogal eens onderbelicht. We moeten ons niet uit de wereld terugtrekken, maar hulp bieden aan mensen in nood. Kennis van de wereld is daarbij onontbeerlijk."

Mevr. Schaap-Schouten is het met de herder van Den Haag eens als het gaat om kennis van de wereld, maar legt de nadruk meer op het herkennen

van de tekenen der tijden voor de wederkomst (Matteüs 24): "Ik vind dat je in deze wereld je ogen open moet houden voor wat er rondom je heen gebeurt. Mijn dochter zegt wel eens: 'Jij met je journal altijd.' Maar ik vind, dat als je de Bijbel leest, je voortdurend in de gaten moet houden hoe ver het opschiet. Gisteravond nog werd in een

preek een profetie voorgelezen, waarin voorkwam dat wij misschien vinden, dat alles maar langzaam gaat, maar dat de wederkomst dichtbij is. Je ogen open houden, zodat je kunt inspringen op de gebeurtenissen in kerken en staten, is belangrijk. Je moet waken blijven."

De omgang met God, het ervaren van Zijn leiding, het werken in Zijn wijngaard, de eenheid in de gemeente creëren, hulp bieden aan mensen in

nood en waken, want: de Heer komt! Onderwerpen die ons, als leden van de Hersteld Apostolische Zendingkerk, in 2014 nog steeds bezig moeten houden. Maar laten we ook dankbaar zijn met wat we hebben, zoals **mevrouw J. Kalwij** (dochter van wijlen apostel Kalwij): "Het feit dat je gebracht bent tot het apostolisch-profetisch getuigenis is van onschatbare waarde. Ik dank daar de Heer dagelijks uit de grond van mijn hart voor. Je mag tot de bruidsgemeente behoren en geloven wat de Heilige Schrift zegt. Dat is toch de grootste zegen, die een mens kan ontvangen? Bovendien leven we in een tijd dat we vrede en vrijheid van geloofsuiting hebben. Dat moeten we ook niet onderschatten. Straks komt er een andere tijd, die veel moeilijker wordt. Laten we maar bidden dat de Heer ons bewaart en dat we tot zegen mogen zijn van hen om ons heen."

Tot besluit nog een citaat van de interviewer zelf, **Arthur Berkhof**: "Robert (van Kommer, red.) zegt dat ik mezelf eens moet laten interviewen. 'Liever niet,' roep ik, 'daar heb ik een grote hekel aan. Kom over een jaar of twintig nog eens terug!'"
Maurice Thesselaar

Het Kleed is noodig in der Tijdt,
Maar beide, Kleed en Vlees verslijt:
En daarom Zijnder groote reeden,
Om uit te sien met, ons Gemoed,
Naa Heemels Stof en heilig goed,
Dat ons voor ewig mocht bekleeden.

Het kleed is nodig voor de tijd.
Maar beide, kleed en vlees verslijt
En daarom is er goede reden
Om uit te zien met ons Gemoed
Naar hemelse stof en heilig goed
Dat ons voor eeuwig mag bekleeden.

auteur: Caspar Luyken en Jan Luyken, 1767.

Het Kleed

Hierboven zie je een zeer oud gedicht over het kleed. Dit zag ik in Amsterdam in een etalage van een klein museum.

Op de prent hieronder is te zien hoe kleermakers kleden maken en herstellen. In het gedicht wordt er gesproken over een heel ander kleed, wat veel belangrijker is dan het aardse kleed. Vroeger was het heel gewoon dat, als je een scheur in je broek kreeg, je moeder er een stukje stof opnaaide van ongeveer dezelfde stof. Iedereen liep er mee want men had geen geld om een nieuwe broek te kopen. Tegenwoordig kan je hier niet meer mee aankomen.

Kledingstukken worden nog maar zelden gerepareerd.

Jezus gebruikte dit wel als een voorbeeld dat we kunnen lezen in Marcus 2:21. Daar zegt Jezus het volgende: "Niemand naait een niet-gekrompen lap op een oud kledingstuk, anders scheurt de ingezette lap er iets af – het nieuwe van het oude – en de scheur

wordt erger."

Maar wat bedoelt Jezus nu met dit mooie voorbeeld?

Met het oude kleed bedoelt de Heer het oude verbond, de tempeldienst, het offeren van de offerdieren voor de zonden en schuld van mens en volk.

Met de nieuwe, niet gekrompen lap bedoelt de Heer het nieuwe verbond. De eredienst waar we onze zonden en schuld mogen belijden zoals Jezus dat had opgedragen. Toen Jezus na Zijn opstanding uit de dood aan Zijn apostelen was verschenen, gaf Hij hun de volgende opdracht (Joh 20:23): "Wie gij hun zonden kwijtscheldt, die zijn ze toerekenend; wie gij ze toerekent, die zijn ze toegerekend."

Dus het nieuwe verbond van genade en van de kruisverdienste van Jezus Christus kun je en mag je niet meer vergelijken met het oude verbond, de wet.

Apostel Paulus schrijft in de brief aan de Romeinen in hoofdstuk 13 vers 14: "Maar doet de Here Jezus Christus aan." Ja, dat is het nieuwe Kleed waarmee wij zijn omhangen en dat ook elke zondag weer gereinigd wordt door Jezus Christus door het ambt der verzoening, de vergeving van onze oprecht beleden zonden. We maken

steeds weer een afspraak om Zijn kleed schoon te houden. Met dat kleed lopen wij in deze wereld. En in dat kleed staat een merk genaaid: **JC**, wat betekent: **Jezus Christus**. Wij mogen trots zijn om met Zijn kleed te leven. Want éénmaal, als wij dit kleed behouden, zullen wij over dat kleed een ander kleed ontvangen. Dat noemt men in Gods Woord 'overkleed worden'. Dit is waar wij allen naar verlangen, zoals in 2 Korintiërs 5 vers 2 staat: "Want hierom zuchten wij: wij haken ernaar met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden." Hiermee wordt bedoeld dat wij dan deel hebben aan de eerste opstanding, als Jezus ons roept: "Kom hogerop" en wij dan een verheerlijkt lichaam hebben ontvangen.

Ja, daarom is dat eerste kleed zo belangrijk, ik zou eigenlijk willen zeggen: van levensbelang! Laat wij leven in de

volle gerechtigheid van dit eerste kleed, **JC**, en uitzien naar het tweede kleed. Jongeren van Juda, wees zuinig en dankbaar op het kleed, **JC**. Dat wij allen als Zijn Bruid spoedig worden overkleed. Maran-atha, Jezus kom. F. Thesselaar.

AHAVA 3

Vorige maal ging het over het leven voor jezelf of voor God. De 'beloning' voor de keuze voor Jezus is zeker, eeuwig en groter dan alles wat de wereld kan bieden.

'Kiezen voor Jezus'. Hoe zit dat? Blijkbaar is wat we daaraan doen niet goed genoeg. "Geef Mij uw hart" en "Bekeer u" zegt God tot ons. Al jaren. Er wordt uitgelegd dat we ons moeten verloochenen, dat we te makkelijk denken dat we genoeg doen, dat we te weinig letten op de liefde die God voor ons heeft en dat we zelf te weinig liefde voor elkaar hebben en dergelijke. We lijden aan een 'valse gerustheid': we maken ons niet druk, we denken dat het wel goed zit.

Hoe kunnen we dit concreet maken? Als God de Vader en Jezus Christus woning bij ons willen maken doen ze dat in ons hart door middel van de Heilige Geest (Joh. 14:23). Als je dus wilt dat Zij in je hart kunnen komen wonen moet dat hart van je geen 'onbewoonbaar verklaard krot' zijn. Het

moet er prettig toeven zijn voor de Heilige Geest. Ieder van ons is een tempel van de Heilige Geest (1 Kor. 3:16) en ook een levende steen in de tempel van God (1 Pet. 2:5). Als dat hart van ons niet op orde is, zijn wij geen tempel van de Heilige Geest en geen solide steen in de tempel van God. Misschien ziet die steen er aan de buitenkanten wel redelijk uit, maar binnenin is andere koek.

De vraag is dan: Wat tast de bewoonbaarheid van je hart aan? Wat maakt dat je hart onbewoonbaar kan worden (en blijven)? Zou het, ziende op de gerechtigheid, heiligheid, liefde, genade enz. van God, een probleem zijn als: je gauw boos wordt en tekeer gaat, je jaloers bent, je achterdochtig bent, je onverschillig bent voor de moeite en

pijn van andere mensen, ook als dat door jouw daden of nalatigheid veroorzaakt is, je van liegen en bedriegen een gewoonte hebt gemaakt, je je beloftes niet nakomt en mensen niet op je kunnen bouwen, je haatdragend bent en fouten en te-

kortkomingen van anderen lang blijven hangen in je gedachten, je overtuigd bent van je eigen gelijk en dat anderen maar moeten toegeven enz.

Valt het je op dat we het vooral over karaktereigenschappen hebben? Karaktereigenschappen die je hart als woning voor God minder geschikt maken. Karaktereigenschappen die opvallend in strijd zijn met 'één zijn' waarover Jezus bidt in Joh. 17:21. En hoe verander je je karakter? Dat kan toch niet?

Ach, als de wereld kan verzinnen dat je bij boosheid tot 10 moet tellen voor je een antwoord geeft . . .

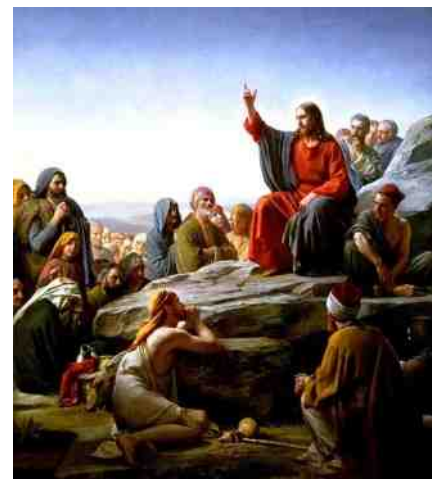
Gehoorzaamheid, het kunnen gehoorzamen, moet hier ook genoemd worden. Als God kenbaar maakt dat Hij wil dat je iets doet of niet meer doet, gehoorzaam je dan of weet jij het beter dan Hij? Lijkt wel heel veel op hoogmoed hè? Abraham gaf geen kink toen hij Izak moest offeren; hij vertrouwde de Here God volledig. Dát is gehoorzamen! Dát is geloof! Dát is waardoor je een vriend van God wordt (Heb. 11:17; Jak. 2:23).

Het onderzoek naar de bewoonbaarheid van je hart moet je zelf doen, maar je hoeft het niet alleen te doen. Jezus wil en zal je van harte helpen. Hij klopt immers aan de deur maar jij moet open willen doen. Bidden (en nu wordt het eng: vragen of anderen ook voor je bidden!) en alles aannemen wat de Heer je wil schenken.

Dus: als er spanningen zijn tussen men-

sen of families; eenheid en onderlinge liefde ontbreken; teleurstelling, boosheid of onbegrip is over uitspraken en situaties; we gezamenlijk Laodicea zijn; we een met loze kalk gepleisterde muur zijn enz. dan zou het wel verstandig kunnen zijn om eerst de blik op de balk in je eigen oog te richten door je eigen karakter te onderzoeken. Jouw balk, die in feite een splinter is maar door je gedachten en gevoelens eromheen in jou tot een balk is geworden. En waar moet je je karakter dan mee vergelijken?

Lees de Bergrede; Gal. 5:16-26; Efe. 4:17-32; Fil. 2:1-18; 1 Pet. 2:1 enz. Bid in je persoonlijk gebed voor jezelf of de Heer je wil helpen je woning te zuiveren van zuurdesem (Exo. 12:15, 19; 1 Kor. 5:7-8). Bid voor de karaktereigenschappen en situaties waarmee en waarin je het moeilijk hebt. Bid voor de leden van je gemeente en de voorgangers. Bid voor de eenheid en de onderlinge liefde. Maak

gerust een lijstje om niets te vergeten. Laat anderen voor jou bidden in hun persoonlijk gebed (alleen als je dat durft).

En zo ronden we deze drie artikelen af door uit te komen bij Ahava: Ik zal ons geven.

God is Liefde, Ahava. 'Ik zal zijn' zal ons geven. Laten wij de deur opendoen, hart voor hart, en dus samen.

Jezus komt! Zorg dat je daar klaar voor bent. Michèl Keijsper

Verlangen

"En toen zij naar de hemel starden, terwijl Hij henen voer, zie twee mannen in witte klederen stonden bij hen, die ook zeiden: Galileese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar de hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar de hemel, zal op de zelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen" (Handelingen 1 : 10,11).

Dit zagen de discipelen van Christus bij Zijn opvaren naar de hemel. Hen werd verteld dat Hij op dezelfde wijze zal terugkomen.

De apostelen vertellen hierover in het

Nieuwe Testament. Zo schrijft Apostel Paulus aan de Romeinen, hoofdstuk 8:19: "Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods." In 1 Tessalonicenzen 4:16 en 17 schrijft Paulus: "Want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsen-

gel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn zullen het eerst opstaan: daarna zullen wij, levenden, die achterblijven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden de Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met de Here wezen."

In Openbaringen 11:12 staat: "En zij hoorden een luide stem uit de hemel tot hen zeggen: klimt hierheen op! En zij klommen naar de hemel op in de wolk, en hun vijanden aanschouwden hen." Hoe is het met ons gesteld? Wat is ons verlangen? Verlangen wij naar Zijn komst om van deze wereld weg te zijn met al zijn ellende? Of verlangen wij naar Zijn komst om bij Hem te zijn voor eeuwig? In het Hoge priesterlijk gebed (Johannes 17:24) bidt de Heer Jezus tot de Vader: "Vader hetgeen Gij Mij gegeven hebt – Ik wil, dat waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij lief gehad voor de grondlegging der wereld." Hieruit blijkt dat de Heer Jezus verlangt dat wij bij Hem zijn. Het is net zoals in het natuurlijke beeld wanneer een man en een vrouw van elkaar hou-

den. Ze willen voor altijd bij elkaar zijn.

Hebben wij die liefde voor onze Bruidgom? Is ons hart gesteld op onze Bruidgom? Of zitten wij nog vast aan deze wereld die voorbij gaat? In Hooglied wordt dit alles zeer mooi beschreven. In Hooglied 1 gaat het over het verlangen van de bruid naar haar Bruidgom. Hooglied 4: Het lied van de Bruidgom op de schoonheid der bruid. Hooglied 5: Het liefdesverlangen van de Bruid. In 1 Korinthe 13 wordt ook al gewezen op de komst van de Heer. In vers 10 staat: "Doch, als het volmaakte komt, zal het onvolkomene afgedaan hebben." In vers 12 staat: "Want nu zien wij nog door een spiegel, in raadselen, doch straks van aangezicht tot aangezicht. Nu ken ik onvolkomen, maar dan zal ik ten volle kennen zoals ik zelf gekend ben." Dat wij allen mogen uitzien naar die

grote dag, wanneer wij de Heer tegemoet mogen treden als een reine bruid, verlangende met ons gehele hart om voor eeuwig bij Hem te zijn, MARANATHA.

Eric Ausma

Gezang 221:5

Hemelse schoonheid,
schoonheid der aarde
vinden w' in uw schoon-
heid weer;
mij is geen waarde
hoger op aarde,
dan Gij alleen,
mijn mooiste Heer!

Colofon

Redactie:
herder R. Blumink
Jeroen v.d. Pavert
Emile Doppenberg
Annabelle Doppenberg
Maurice Thesselaar
Contact:
www.jongerenbazuin.nl
redactie@jongerenbazuin.nl
Uitgever:
Editoo
www.editoo.nl

Een volgende keer in de Jongerenbazuin:

- Hoe kijken ouderen en jongeren in de kerk naar elkaar?
- Oud en nieuw
- Een spreuk
- Een artikel van jou? Mail het ons voor 30 november 2014